

บทบาทผู้นำคริสตจักร

กองคริสเตียนบรรณศาสตร์

จัดพิมพ์และสงวนลิขสิทธิ์

28/2 ซอยประชาอุทิศ ถนนประดิพัทธ์ กท.4

สารบัญ

คำนำผู้จัดพิมพ์.....	3
สำนักของครุฑวิวารศึกษา	4
ท่านได้อะไรจากการสอน.....	6
ชีวิตของผู้นำ.....	8
การเขียนเขียนผู้ที่ขาดเรียนไม่มาประชุม	16
การให้คำปรึกษา.....	20
ปรัชญาสำหรับครูคริสเตียน	22
คำเตือนสำหรับผู้สอนเด็ก	24
รับใช้พระเจ้าโดยการถวาย	25
คุณสมบัติของผู้นำ.....	27

คำนำผู้จัดพิมพ์

“ถ้าท่านยอมรับคำวิพากษ์วิจารณ์ของคนอื่นและสามารถนำข้อติชมเหล่านั้นไปเป็นเครื่องเตือนสติให้เกิดประโยชน์แก่ท่านได้ นั่นย่อมแสดงว่า ท่านเป็นผู้ที่มีคุณสมบัติที่ดี มีความสามารถอันล้ำค่า ซึ่งน้อยคนนักจะมีได้”

นี่เป็นข้อความตอนหนึ่งจากหนังสือ “บทบาทผู้นำคริสตจักร” ซึ่งท่านถืออยู่ในมือขณะนี้

แท้จริงแล้ว หนังสือเล่มนี้เคยพิมพ์มาแล้วครั้งหนึ่งแล้ว ในลักษณะของบทความซึ่งจัดแบ่งเป็นชุด ๆ และเนื่องด้วยเนื้อหาสาระอันเป็นประโยชน์ยิ่งของหนังสือเล่มนี้ เราจึงรวบรวมจัดพิมพ์เป็นหนังสือเล่มที่สอง เพื่อจะยังผลประโยชน์อันมหาศาลให้กับบรรดาผู้นำคริสตจักร ครูสอนพระคริสตธรรมคัมภีร์ ผู้ปกครองและสมาชิกในคริสตจักรทุกท่าน

“บทบาทผู้นำคริสตจักร” เป็นหนังสือที่แนะนำแบบรวบรัดและย่อให้สั้น เพื่อความสะดวกในการอ่านเป็นการประหยัดเวลา แต่ได้ผลคุ้มค่า

ผู้เรียนได้พุดถึงวิธีการเขียน การให้คำปรึกษาแก่ผู้ที่กำลังประสบปัญหาชีวิต ปรัชญาของคริสเตียน ตลอดจนบ่งบอกถึงคุณลักษณะผู้นำคริสตจักรที่ดีในสายพระเนตรของพระเจ้า

อีกทั้งยังแนะวิธีเข้าถึง “จิตใจ” ของพวกเด็ก ๆ อีกด้วย

ตัวอย่างเช่น :-

เราควรจะสอนเด็กด้วยวิธีไหนดีสอนหลักปฏิบัติ หรือสอนหลักข้อห้าม?

เมื่อเราต้องการความช่วยเหลือจากเด็ก เราควรจะทำอย่างไร?

เราต้องยอมรับความจริงในข้อที่ว่า “ผู้ที่นำคนให้เป็นคริสเตียนได้นั้น เขาจะต้องมีความรู้ความเข้าใจเรื่องราวของพระเจ้า (คริสตศาสนา) และชีวิตของคริสเตียนทั้งทางภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติอย่างเพียงพอ”

กองคริสเตียนบรรณศาสตร์หวังใจในองค์พระผู้เป็นเจ้าของเราว่า หนังสือเล่มนี้จะเป็นส่วนหนึ่งที่จะช่วยเสริมสร้างบุคลิกในการเป็นผู้นำของท่านให้เด่นชัดยิ่งขึ้น เพื่อเป็นการถวายเกียรติแด่องค์พระเยซูคริสต์ และคริสตจักรของพระองค์จะมีสง่าราศี อย่างหาที่เปรียบปานมิได้เลย

ผู้จัดทำ

ตำนานของครูวิวารศึกษา

- ฉันตั้งใจว่า จะใช้เวลาศึกษาหาความรู้ตลอดสัปดาห์ และจะเตรียมบทเรียนให้ดีที่สุด
- ฉันตั้งใจที่จะคุกเข่า...อธิษฐานทุกวัน และหนุนน้ำใจให้นักเรียนทุกคนอธิษฐาน
- แต่แล้วฉันก็รู้สึกอ่อนเพลียเหลือเกิน และพบว่ามิฐาระที่จะต้องทำอีกมากมาย ซึ่งล้วนแต่สำคัญทั้งนั้น ไม่อาจที่จะปล่อยให้แน่นเข้าได้
- และแล้วสัปดาห์นั้นก็ผ่านพ้นไป โดยที่ฉันไม่รู้ตัวเลย
- ฉันตั้งใจจะ ไปเยี่ยมเยียนเพื่อนบ้านหลายครอบครัว และจะส่งจดหมายเตือนไปยังนักเรียนหลายคนเพื่อให้เขารู้ว่า “ฉันคิดถึงเขา” และจะเอ่ยวาจาปลอบประโลมเขา เพื่อให้เขากลับเข้ามาเรียนอีกโดยเร็ว
- แต่แล้วฉันก็ปล่อยให้เวลาล่วงผ่านพ้นไปโดยมิได้ทำในสิ่งที่ตั้งใจไว้เลย ฉันได้แต่เฝ้าถามตนเองด้วยความฉงนว่า “ทำไมฉันจึงได้เหลวไหลเช่นนี้?”
- เช้าวันนี้ฉันตื่นนอนขึ้นมา จึงพยายามศึกษาหาความรู้ แม้ในยามรับประทานอาหาร
- ฉันอ่านคู่มืออย่างคร่ำ ๆ แล้วเร่งรีบไปโรงเรียน ฉันไปสายเกือบห้านาที เมื่อฉันไปถึงพวกนักเรียนกำลังร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้า
- ฉันเศร้าและบังเกิดความละอายใจ นั่งนิ่งด้วยความใจหายและอดสูเหลือเกิน เพราะฉันได้ตั้งใจไว้แล้วว่า จะไปให้ทัน เพื่อจะได้ทักทายปราศรัยกับพวกเด็ก ๆ
- เมื่อถึงเวลาเรียน เด็ก ๆ ต่างส่งเสียงแสดงความกระตือรือร้น ที่จะทอ้งข้อพระคัมภีร์ให้ฉันฟังอนิจจา ... ฉันลืมนเตรียมตัวมาเสียสนิท
- ฉันต้องปล่อยให้เวลาผ่านไปโดยดี รู้สึกสะอึดและกระดากอายเป็นที่สุด
- ฉันสร้างรากฐานแห่งคำสอนในจิตใจของเด็กด้วยต้นไม้ ฟางข้าว หญ้าแห้งและเศษไม้แท่ง ๆ เทียว หาได้ปลูกสร้างวางรากด้วยข้อพระธรรมอันล้ำค่า ดุจทองคำและเพชรนิลจินดาตั้งที่ผู้รับใช้ของพระเจ้าควรกระทำไม่
- “จงออกไปเลี้ยงลูกแกะของเรา” เป็นคำที่พระคริสต์เจ้าทรงบัญชาไว้ ฉันยังจะหวังว่าลูกแกะของพระองค์มีชีวิตอยู่อีกหรือ?
- เมื่อฉันเลี้ยงเขาอย่างอด ๆ อยาก ๆ เช่นนี้ ทั้ง ๆ ที่ฉันสามารถที่จะเลี้ยงเขาได้อย่างเต็มอัมบริบูรณ์

- โอ...องค์พระผู้เป็นเจ้า ขอทรงโปรดยกโทษให้แก่ฉันด้วยเถิด ในการที่ฉันได้นำเอาพระวาระของพระองค์ไปใช้อย่างไม่ถูกต้อง ฉันขอสัญญาว่าจะไม่ทำเช่นนั้นอีก ขอทรงโปรดช่วยฉันไม่ให้พบกับความพ่ายแพ้ เหมือนวันนี้อีกต่อไป...อาเมน

ท่านได้อะไรจากการสอน

การเป็นครูสอนในโรงเรียนรวิวารศึกษา นับว่าเป็นเกียรติอันสูงส่ง จำเพาะพระพักต์พระเจ้า เพราะพระองค์ทรงเป็นผู้มอบหมายสิทธิพิเศษนี้ให้แก่ท่านและทรงเรียกท่านว่า “ครู” นอกจากเกียรติและสิทธิพิเศษ ซึ่งครูจะได้รับจากพระเจ้าแล้ว ท่านยังจะได้รับการตอบแทนให้ด้านต่าง ๆ หลายด้านด้วยกัน เช่น

ท่านเรียนรู้ในการติดต่อกับคนอื่น

ผู้ที่ประสบความสำเร็จล้มเหลวและพ่ายแพ้ในธุรกิจการอุตสาหกรรม หรือชีวิตในสังคม มักจะเป็นผู้ที่ขาดความสามารถในการติดต่อกับคนอื่น ประสบการณ์เป็นครูจะช่วยขัดเกลาความสามารถในด้านนี้ของท่านเป็นอย่างดี เพราะท่านต้องติดต่อกับคนที่มีบุคลิกลักษณะ และอุปนิสัยต่าง ๆ การคลุกคลีกับคนหลายชนิด จะทำให้ท่านรู้จักติดต่อกับคนชนิดต่าง ๆ ได้ดีขึ้น

ท่านเรียนรู้พระคัมภีร์ได้ดียิ่งขึ้น

ไม่ว่านักเรียนในชั้นจะเรียนรู้สิ่งใด จากบทเรียนที่ครูสอนหรือไม่ก็ตาม ครูเองจะต้องเรียนรู้หลายสิ่งหลายอย่าง แน่นนอน เพราะการที่ครูจะสอนได้ดีนั้น ครูจะต้องศึกษาและเข้าใจบทเรียนนั้นดีเสียก่อน คู่มือครูที่ครูใช้ประกอบการศึกษาบทเรียน และหนังสืออื่น ๆ ที่ครูค้นคว้า เพื่อช่วยเข้าใจข้อพระธรรมให้ดีขึ้นนั้น จะเป็นทางเพิ่มพูนความรู้ทางด้านพระคัมภีร์แก่ครูอย่างไม่น่าเชื่อ ดังครูคนหนึ่งกล่าวว่า “ผมไม่ทราบแน่ชัดว่า นักเรียนของผมได้รับอะไรบ้าง แต่ผมเองได้รับพระพร จากพระวจนะของพระเจ้ามากมายเหลือเกิน”

ท่านมีความมั่นใจในตัวเอง

ครูที่เพิ่งหัดสอนใหม่ ๆ ในระยะแรกเขาอาจรู้สึกกลัว และตัวสั่นเมื่อยืนสอนต่อหน้านักเรียน นั่นเป็นสิ่งที่ดี เพราะเป็นเครื่องหมายแสดงว่า เขาเอาใจจริงเอาใจต่อหน้าที่ของเขา เห็นความสำคัญของภาระซึ่งได้รับมอบหมาย เมื่อครุค่อย ๆ เรียนรู้ในการติดต่อกับนักเรียน มีความรู้ทางด้านพระคัมภีร์มากขึ้น และเข้าใจเคล็ดลับต่าง ๆ ในการสอนพอสมควร เขาก็จะมีความเชื่อมั่นในตัวเองเพิ่มขึ้น ความเชื่อมั่นในตัวเองนี้เป็นคุณสมบัติสำคัญอย่างหนึ่งของครูที่ดี และช่วยให้ท่านเป็นผู้นำที่ดีในด้านอื่น ๆ ด้วย

ถึงตอบแทนทางด้านอื่น ๆ

ถ้าท่านเป็นครูที่ดี บำเหน็จรางวัลซึ่งท่านจะได้รับนั้น ล้ำค่ายิ่งกว่าทรัพย์สินเงินทอง บำเหน็จเหล่านี้ปรากฏให้เห็นในรูปลักษณะต่าง ๆ เช่น อาจเป็นคำชมเชยจากส่วนลึกในจิตใจของบิดามารดาของนักเรียน จากศิษยาภิบาล หรืออาจเป็นเพียงสายตาหรือใบหน้าของนักเรียน ซึ่งบ่งถึงความชมชอบของเขา ที่มีต่อท่านหรือการแสดงความรัก และความสนใจของนักเรียนในชั้นเรียน หรือบางครั้ง บำเหน็จนั้นอาจมาจากส่วนลึกในจิตใจของท่าน ซึ่งบอกท่านโดยไม่ต้องใช้เสียงว่า “ดีแล้วเจ้าเป็นพ่อที่ดีและซื่อสัตย์”

บางทีสิ่งตอบแทนล้ำค่าที่สุด ที่ครูทุกคนได้รับ คือ ท่านกำลังต่ำสมสมบัติไว้ ทั้งในโลกนี้และในสวรรค์ในโลกนี้ เพราะท่านได้รับความนิยมนชมชอบจากนักเรียนที่ท่านสอน ซึ่งจะไม่รู้จักหมดสิ้นในสวรรค์ ท่านจะได้รับสง่าราศี โชติช่วง คือดวงประทีปในนภากาศ เพราะว่า “ผู้ที่ชักนำคนมาหลายให้กลับมาถึงความชอบธรรม จะโชติช่วงดั่งดวงดาวเป็นนิรันดร์” (ดาเนียล 12:3)

ปรับปรุงตนเองก่อน

ครูที่ดีจะต้องรู้จักสิ่งสำคัญ 4 ประการ คือตัวเอง นักเรียน บทเรียนที่สอน และวิธีสอนบทเรียน แต่ประการแรก จงรู้จักตนเอง และปรับปรุงตนเองก่อน พระธรรมลูกา 2:52 กล่าวว่า พระเยซูคริสต์ทรงเจริญก้าวหน้าในสี่ด้านคือ ฝ่ายวิญญาณจิตเป็นที่ชอบจำเพาะพระเจ้า ทางฝ่ายสังคม เป็นที่ชอบต่อหน้าคนทั้งปวง ทางสติปัญญา และ ทางร่างกาย ท่านเคยคำนึงถึงตัวเองในสี่ด้านนี้ไหม

ชีวิตของผู้นำ

การดำเนินชีวิตคริสเตียน มิใช่ความเป็นอยู่ซึ่งแตกต่างหาก จากการดำเนินชีวิตประจำวัน เป็น แต่เพียงว่าการปฏิบัติกิจการต่าง ๆ ทุกอย่างของเรา ควรอยู่ในขอบข่าย และในมาตรฐานที่ถูกที่ควร สมกับความเป็นคริสเตียนของเราเท่านั้น

ต่อไปนี้เป็นข้อแนะนำบางประการ อันจะเป็นประโยชน์สำหรับการครองชีวิตตามแบบคริสเตียนที่ดี

1. การขอร้อง

- จงเป็นคนสุภาพอ่อนน้อม และพร้อมที่จะขอร้องผู้อื่น ในทันทีที่ทำความผิด หรือล่วงละเมิดต่อเขา ผู้หลักผู้ใหญ่ที่รู้จักขอร้องผู้อื่น จะเป็นที่น่าประทับใจ และเป็นที่ยอมรับของผู้น้อยเสมอ

การให้อภัย

- จงพร้อมที่จะให้อภัยแก่ผู้ที่กระทำผิด หรือละเมิดต่อท่าน
- จงขอร้องผู้อื่นเมื่อท่านกระทำผิดต่อเขา
- จงทูลขอให้พระเจ้าอภัยให้แก่ท่าน

2. การแต่งกาย

- ควรแต่งกายให้สะอาด เรียบร้อย และทันสมัยเสมอ
- จงเป็นผู้เปรียบพร้อมไปด้วยเสน่ห์ ฝ้ายจิตวิญญาณ และอาการภายนอกให้เป็นที่ชื่นชอบของคนทั่วไป
- จงวางตัวให้เหมาะสม ให้เป็นที่สำแดงพระสง่าราศีของพระเยซูต่อผู้อื่น

3. ทำดี

- จงเผชิญกับเหตุการณ์ทุกอย่าง ปัญหาชีวิตทุกด้าน และคบหากับผู้อื่น ตามแบบอย่างของพระคริสต์ จงระลึกเสมอว่า “ความรักย่อมมีชัยชนะทุกสิ่ง”

4. ความรับผิดชอบต่อสังคม

- จงใช้สิทธิ การเลือกตั้งผู้แทนให้เป็นประโยชน์
- จงเลือกด้วยสติปัญญา

- จงสนใจความเป็นอยู่ของชุมชนคนตามสมควร และต่อต้าน การกระทำทุกอย่างที่ตรงข้ามกับจิต จิตสำนึกของคริสเตียน ซึ่งจะเป็นอันตรายต่อสังคม เช่น การค้าสุรา เป็นต้น
- ควรรู้จักหน้าที่บ้านเมืองในถิ่นที่อยู่ของตน และยอมรับรู้ในอำนาจหน้าที่ของเขา
- จงอธิษฐานเพื่อเจ้าหน้าที่เหล่านั้น
- จงเชื่อฟังและทำตามกฎหมายของบ้านเมือง

5. ความร่วมมือ

- ควรทำงานร่วมกับผู้อื่นด้วยความเข้าใจอันดีเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามที่ตั้งไว้
- ถ้าเป็นผู้นำไม่ได้ ก็ควรเป็นผู้ตามที่ดี “ถ้าท่านคิดว่า การให้ความร่วมมือกันมิใช่สิ่งจำเป็นละก็ลองขับรถตะแคง ให้เล่นเพียงสองล้อดูบ้าง บางที่ท่านอาจจะเกิดความคิดที่ดีกว่านี้

6. การแสวงหาน้ำพระทัยของพระเจ้า

- จงให้พระคริสต์เป็นผู้นำ และเป็นศูนย์กลางในการศึกษา การงาน การสังคม ความสัมพันธ์ในครอบครัว การพักผ่อนหย่อนใจ และกิจกรรมในทางปฏิบัติพระเจ้าของท่าน

...จงแสวงหาน้ำพระทัยของพระเจ้า โดยการศึกษาจากพระคริสตธรรมคัมภีร์ และโดยการอธิษฐาน

- จงยินดีในการคอยทำการทรงนำของพระเจ้า
- จงยินดีรับการแนะนำจากพระเจ้า
- จงยินดีในการปฏิบัติตามที่พระเจ้าทรงนำนั้น

7. การสนทนาปราศรัย

- ฟังละเว้น การพูด ล้อเลียน เพื่อเจอ ตลอดจนคำพูดที่ไร้สาระทั้งปวง
- จงพูดแต่ในสิ่งที่ดีที่งาม
- จงยินดีรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น
- จงเลือกสรรแต่คำพูดที่ดีงาม หวานหู
- จงพูดถึงความดีงามของพระเยซูคริสตเจ้าและการเสด็จกลับมาของพระองค์

คำคม

ความประพฤติดของท่าน เป็นสิ่งที่ทำให้ผู้อื่นเข้าใจในตัวท่าน ได้ดีที่สุด

8. การวิพากษ์วิจารณ์

ข้อแนะนำ เมื่อท่านถูกวิพากษ์วิจารณ์

1. ถ้าท่านได้รับความเจ็บช้ำน้ำใจ เพราะถูกผู้อื่นวิพากษ์วิจารณ์ จงอย่าด่วนว่าความ ควรใคร่ครวญดูคำกล่าวหาของเขาให้ดีเสียก่อน ว่า มีความจริง เพียงใดหรือไม่
2. หันไปทำงานอย่างอื่น เป็นการเปลี่ยนบรรยากาศมิให้จิตใจขุ่นมัวหรือโต้ตอบเขาด้วยความหุนหันพลันแล่น
3. จงจำไว้เสมอว่า การที่เขาติเตียนท่าน ก็เพราะว่าเขาเชื่อว่า ท่านสามารถที่จะปฏิบัติตามได้ดีกว่าที่ถูกตำหนินั้น และเขาจะไม่ตำหนิติมท่านเลย ถ้าเห็นว่า เท่าที่ท่านทำไปนั้น ท่านได้ทำดีที่สุดแล้ว
4. ถ้าเขาวิพากษ์วิจารณ์ หรือคำตำหนิติมทั้งหลายเป็นไปอย่างถูกต้องเที่ยวธรรมแล้ว และเป็นประโยชน์ต่อท่าน ท่านก็ควรที่ขอบคุณ การวิจารณ์นั้นเพราะจะทำให้ท่านเอาใจใส่ระมัดระวังในหน้าที่การงานให้ดียิ่งขึ้น
5. ถ้าการวิพากษ์วิจารณ์นั้น ๆ มิได้มุ่งในการเสริมสร้าง หรือเป็นการติเพื่อก่อแล้ว ก็จงลืมนั่นเสียเถิด อย่าได้ทุกข์โศกไปกับการกระทำของบุคคลเหล่านั้นเลย
6. ไม่ว่าการวิพากษ์วิจารณ์จะเป็นไปในลักษณะใดก็ตาม จงอย่าหวั่นไหว จงทำให้เสียความเป็นธรรมไป

คำคม

“...ถ้าท่านยอมรับคำวิจารณ์ของผู้อื่น และสามารถเอาข้อติชมเหล่านั้นไปเป็นเครื่องเตือนสติให้เกิดประโยชน์แก่ท่านได้ ย่อมแสดงว่าท่านเป็นผู้ที่มีคุณสมบัติที่ดี มีความสามารถอันล้ำค่า ซึ่งน้อยคนนักที่จะมีได้”

9. ระยะเวลาให้เป็นประโยชน์

- จงปฏิบัติตนให้เป็นที่เชื่อถือ ไว้วางใจของผู้อื่นเสมอทุกกาลเวลา ไม่ว่าจะอยู่ในสิ่งแวดล้อมและสถานการณ์อย่างไรก็ตาม
- ถ้ามีเหตุอันไม่คาดหมาย ชัดขวางมิให้ท่านปฏิบัติภาระหน้าที่ของท่านให้ลุล่วงไปได้ จงหาผู้อื่นมาทำแทน อย่าปล่อยให้เสีย

10. เป็นที่ไว้วางใจของผู้อื่น

- จงระยะเวลาให้เป็นประโยชน์ต่อตนเอง หรือส่วนรวมและจัดแบ่งเวลาให้เป็นระเบียบ

- จงอธิษฐานตามรายการที่จัดทำไว้ อย่างเคร่งครัด
- จงสละเวลา เพื่อศึกษาค้นคว้า พระคริสตธรรมคัมภีร์อยู่เสมอ

11. การหนุนน้ำใจ

- การหนุนน้ำใจผู้อื่น ด้วยความรัก ความอະลุ่มล่วยต่อกันเป็นสิทธิพิเศษของคริสเตียน
- การหนุนน้ำใจที่ถูกหลัก และรู้จักกาลเทศะจะช่วยให้ผู้ที่มีความเชื่ออ่อนแอให้กล้าแข็ง และมีความกระตือรือร้นในกิจการของพระเจ้ายิ่งขึ้น จงอธิษฐานต่อพระเจ้า แล้วพระองค์ก็จะเปิดเผยให้ท่านเข้าใจในวิธีการอันถูกต้อง ตลอดจนกาลเวลาอันเหมาะสมในการเกี่ยวหนุนน้ำใจของผู้อื่นอย่างเกิดผล

12. การดำเนินชีวิตคริสเตียน

- ต้องวางตัวให้เหมาะสมกับการมีชีวิตคริสเตียนเสมอ
- ฟังพูดและกระทำแต่ในสิ่งที่ดีงาม และด้วยวิธีการที่ดีที่สุดเท่าที่จะกระทำได้ โดยอาศัยพลังจากพระเจ้า
- ต้องระลึกเสมอว่า “พระเจ้าทรงร่วมมือกับคนทั้งหลายที่รักพระองค์ คือคนทั้งปวงที่พระองค์ทรงเลือกไว้ตามพระดำรัสของพระองค์ ให้เกิดผลอันดีในทุกสิ่ง” (โรม 8:28)
- จงสังเกตดูว่า พระเจ้าพยายามที่จะสอนให้ท่านรู้ในสิ่งที่ท่านไม่ปรารถนาที่จะรู้หรือไม่
- จงตำหนิให้ผู้อื่นเห็นว่า ชีวิตคริสเตียนของท่าน เป็นชีวิตที่ดีเด่นกว่า ชีวิตเดิมของท่านก่อนที่จะกลับใจหันมาเชื่อในพระคริสต์

13. ความซื่อสัตย์

- จงซื่อสัตย์ต่อตนเองและผู้อื่น และกิจการทุกอย่างที่ท่านมีส่วนเกี่ยวข้อง
- จงยึดมั่นในความจริง
- จงดำเนินชีวิต ตามแนวทางที่ถูกตั้งอย่างแท้จริงในสายพระเนตรพระคริสต์
- จงซื่อสัตย์ในการรับใช้พระเจ้า
- จงถวายอภิन्नทนากการ แต่พระองค์ด้วยความเต็มใจ
- จงสั่งสอนผู้อื่นด้วยความซื่อสัตย์ และจงซื่อสัตย์ต่อคำสอนนั้น กล่าวคือท่านจะต้องเชื่อฟังในข้อความที่ท่านสอนนั้นด้วย มิใช่สอนเขาอย่างหนึ่ง แต่กลับคิดหรือทำไปอีกอย่างหนึ่ง

14. คำมั่นสัญญา

- จงอย่าให้คำมั่นสัญญาพร่ำเพรื่อ โดยที่ไม่แน่ใจว่าจะกระทำตามได้
- จงรักษาคำมั่นสัญญา ให้ดีที่สุดเท่าที่จะทำได้ แม้แต่คำมั่นสัญญาที่ให้ไว้แก่เด็ก

15. การเชื่อฟัง

- จงเชื่อฟังเจ้าหน้าที่ของคริสตจักร
- จงเชื่อฟังทำตามความดีที่พระเยซูทรงนำ
- จงเชื่อฟังทำตามหลักความเชื่อในพระคริสตธรรมคัมภีร์

16. ความกรุณาปราณี

- จงนึกถึงผู้อื่น ห่วงใยในสวัสดิภาพของผู้อื่นมากกว่าตัวเอง
- จงพร้อมที่จะให้ความช่วยเหลือแก่ผู้อื่นเสมอเมื่อถึงความจำเป็น
- จงให้ความสนใจแก่เด็กเป็นพิเศษ ไม่ว่าจะเป็เด็กท้องถิ่นไหนก็ตาม
- จงยิ้มแย้มต่อเด็กเสมอ เมื่อท่านพบเห็น
- จงมีความอดทนในการตอบข้อซักถาม ของเด็ก ๆ และผู้อื่น
- จงเมตตาต่อผู้ที่สังกรรม์เกียจ และไม่พยายามรื้อฟื้นความผิดพลาดของผู้อื่นขึ้นมากล่าวอ้าง
- จงพร้อมที่จะให้ความช่วยเหลือ แก่ผู้ที่ตกอยู่ในสภาพเดียวกัน หรือร้ายแรงกว่าที่ท่านเคยเป็นอยู่

17. ความยุติธรรม

- จงให้ความยุติธรรมแก่ผู้ร่วมงานกับท่าน
- จงให้ความยุติธรรมแก่มิตรสหาย ตลอดจนบุคคลที่ท่านรัก
- จงเตือนสติตัวเองอยู่เสมอว่า การกระทำของท่าน เป็นที่ขอบพระทัยพระเจ้าหรือไม่
- ถ้าท่านต้องการให้ผู้อื่น กระทำกับท่านอย่างไร จงกระทำกับเขาอย่างนั้น
- ให้ความยุติธรรมแก่ตนเอง ไม่พุดถึงหรือกระทำในสิ่งที่จะทำให้ต้องเสียใจภายหลัง

18. สุขอนามัย

- ฟังระลึกเสมอว่า ร่างกายของท่าน เป็นพระวิหารของพระวิญญาณบริสุทธิ์
- รับประทานอาหารเฉพาะที่เป็นประโยชน์แก่ร่างกาย ให้พอเหมาะกับความจำเป็น
- แบ่งเวลาพักผ่อนและเข้าสังกรรม์บ้างตามสมควร

- นอนหลับพักผ่อนให้เพียงพอ
- แปร่งฟันให้สะอาดอยู่เสมอ
- รับประทานอาหารให้เป็นเวลา
- ในแต่ละวัน เราใช้มือหยิบ จับ และทำงานมิได้ขาด ฉะนั้นจึงควรชำระล้างรักษาความสะอาดให้ดียู่เสมอ
- พึงละเว้นจากการกระทำใด ๆ ซึ่งจะก่อให้เกิดอันตรายแก่ร่างกาย หรือเป็นการบั่นทอนสุขภาพ

19. การผูกมิตร

- พยายามผูกมิตรกับ ผู้ซึ่งเป็นที่นับถือ และเป็นที่น่าไว้วางใจของท่าน ซึ่งพร้อมที่จะช่วยเหลือคุณชีวิตคริสเตียนของท่านให้เจริญวัฒนายิ่งขึ้น
- จงมีอักษรยี่ไมตรีอันดีต่อมิตรสหายของท่าน แสดงให้เขาเห็นว่าท่านซาบซึ้งในคุณค่าความเป็นมิตรของเขา
- จงเป็นมิตรแก่ทุก ๆ คน โดยไม่ต้องคำนึง ถึง ชาติ ชั้น วรรณะ ฯลฯ

20. เงินทอง

- เวลาเยี่ยมของผู้ใด จงอย่าคิดสัญญา
- จงทำบัญชีเกี่ยวกับการเงินไว้ให้เป็นระเบียบเรียบร้อยเสมอ โดยเฉพาะในกรณีที่มีผู้อื่นเกี่ยวข้องด้วย
- เวลาซื้อของ อย่าซื้อเชื่อจะเป็นการดีมากกว่าอย่าปล่อยให้หนี้สินรุงรัง
- จงถวายสิบลด ให้แก่พระเจ้าเป็นประจำ
- ควรคิด เงินสามารถซื้อทุกสิ่งทุกอย่างได้ และสามารถนำเราไปเที่ยวได้ทุกหนทุกแห่ง แต่เงินไม่อาจซื้อความสุขที่แท้จริง และนำเราไปสู่สวรรค์ได้เลย

21. ทรัพย์สมบัติ

- พึงเคารพในสิทธิเหนือทรัพย์สินของผู้อื่น
- พึงระมัดระวังดูแลบ้านช่อง และทรัพย์สินของท่าน ให้อยู่ในสภาพที่ดีเสมอ พึงระลึกเสมอว่า ในฐานะที่ท่านเป็นคริสเตียน ท่านย่อมตกอยู่ในสายตาและในความพิจารณาของผู้อื่นทุกขณะ
- อย่าถือเอาความใจกว้างเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ของผู้อื่น เป็นข้ออ้างในการแสวงหาผลประโยชน์จากเขาจนเกินไป จงรับเอาเฉพาะแต่ในสิ่งที่เขาให้ด้วยความเต็มใจเท่านั้น

22. งานประกาศพระกิตติคุณ

- ถ้าหากว่า พระองค์ทรงมีพระประสงค์ที่จะให้ท่านรับใช้พระองค์เต็มเวลา ก็จงสนองรับด้วยความเต็มใจ

- จงมีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ และเสียสละเพื่องานของพระเจ้า

- พยายามศึกษาค้นคว้าให้รู้ถึงภาระหน้าที่ของคริสเตียนยิ่งขึ้น ทั้งจากคำราทั่วไป ตลอดจนการได้ถามผู้รู้

- อย่าลืมนิยฐานเพื่อผู้ประกาศเสมอ

23. การมีสามัคคีธรรมกับพระเจ้า

- สิ่งจำเป็นประการหนึ่ง และประการที่สำคัญที่สุด ในชีวิตคริสเตียนของเรา ก็คือการมีสามัคคีธรรมกับพระเจ้า ชีวิตนิรันดร์ที่คริสเตียนได้รับนั้นมาจากพระเจ้า และขึ้นอยู่กับพระองค์ ร่างกายของเราต้องการอากาศสำหรับหายใจ และต้องการแสงสว่างจากดวงอาทิตย์นั้นใด จิตวิญญาณของเราก็ต้องการความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับพระเจ้าฉันนั้น

- “มานา” จากสวรรค์ แม้ไว้ค้างคืนก็จะเน่าเสียไป ฉะนั้นท่านควรรับเอาใหม่ ๆ สด ๆ จากพระเจ้าทุก ๆ วัน จงทูลและคอยทำพระองค์ทุกวัน และยอมให้พระองค์ทรงทำงานในตัวท่าน

24. การรับใช้พระเจ้า

- ควรรู้ความหมายของคำว่า “การรับใช้พระเจ้า” ว่าหมายความว่าอะไร มีขอบเขตเพียงใด

- เมื่อหน่วยงานใดต้องการผู้ช่วย และท่านพอที่จะช่วยได้ ก็จงอาสาสมัคร รับหน้าที่นั้นทันที

25. การรับผิดชอบต่อคริสตจักร

- จะต้องรู้ว่า “คริสตจักร” หมายถึงอะไรตั้งขึ้นเพื่ออะไร จะต้องรู้หลักคำสอน ระเบียบข้อบังคับ และหลักแหล่งความเชื่อว่ามีอะไรบ้าง

- จงเป็นสมาชิกของคริสตจักร ที่มีหลักความเชื่อตั้งมั่นอยู่ในพระคริสตธรรมคัมภีร์เท่านั้น

- จงร่วมมือในกิจกรรมต่าง ๆ ของคริสตจักรอย่างซื่อสัตย์เสมอต้นเสมอปลาย ทั้งนี้รวมถึงการร่วมประชุมทั้งด้านธุรการ และการประชุมนมัสการด้วย

- จงอธิษฐานเพื่อกิจการงานของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในคริสตจักร

- สมาชิกคริสตจักรแต่ละคน ควรอธิษฐานเผื่อกันและกัน

- จงอธิษฐาน เพื่อเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบในคริสตจักร

- จงอธิษฐาน เพื่อศิษยาภิบาล สมาชิกคริสตจักรคนใด ที่ขาดการอธิษฐานเพื่อศิษยาภิบาล ข้อมมี
ฤทธิ์อำนาจอันจำกัด และเป็นผู้ที่ไม่มีประโยชน์ต่อคริสตจักรเท่าที่ควร

- ควรเสนอข้อติชม เพื่อปรับปรุง กิจการของโรงเรียนรวีวารศึกษา เมื่อเห็นควร

การเยี่ยมเยียนผู้ที่ขาดเรียนไม่มาประชุม

1. เหตุใดเราจึงควรไปเยี่ยม

ก. เพื่อเห็นแก่พระคริสต์ หน้าที่รับผิดชอบประการแรกของเรา คือ ต้องเชื่อฟังพระองค์ และออกไปประกาศพระกิตติคุณของพระองค์ แก่ประชาชนทั่วโลกตามที่พระองค์ได้ตรัสสั่งไว้

ข. เพื่อเห็นแก่มนุษยชาติ คิดโดยเฉลี่ยแล้วโลกจะมีคนตายถึงห้าพันเจ็ดร้อยคนเศษในทุก ๆ ชั่วโมง ในจำนวนคนที่ตายไปเหล่านี้ หลายคนมิได้เป็นคริสเตียน ดังนั้นการเยี่ยมเยียนคนที่เรารู้จักมักคุ้นด้วยนั้น จึงเป็นสิ่งจำเป็นมาก การทำความรู้จักกับคนเหล่านั้น ก็เป็นปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่ง ในอันที่จะทำให้การปฏิบัติรับใช้พระเจ้าของเราสัมฤทธิ์ผล เราจะต้องรู้จัก ความสนใจ ความต้องการ ภาษานุกูลลักษณะ และวิธีการเข้าสังคมของเขา ทั้งในเวลาเรียน ในโบสถ์ หรือเวลาที่อยู่ที่บ้านหรือเวลาอื่น ๆ

2. เราควรเยี่ยมใครบ้าง

ก. โดยทั่วไปแล้วเราต้องถือหลักว่า สมาชิกคริสตจักรทุกคน ย่อมสามารถ ที่จะไปเยี่ยมเยียนผู้อื่นได้ทุกคน แต่สำหรับเจ้าหน้าที่ เกี่ยวกับโรงเรียนรวีวารศึกษา หรือโรงเรียนพระคริสตธรรมแล้ว ก็ควรจะเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้ที่ได้พบเห็น ด้วยเหตุนี้จึงมีคำกล่าวกันว่า “ผู้ที่จะนำคนให้เป็นคริสเตียนได้นั้น จะต้องมีความรู้ความเข้าใจในศาสนาคริสต์และชีวิตคริสเตียนทั้งภาคทฤษฎี และภาคปฏิบัติอย่างเพียงพอ”

ข. คนที่ขาดเรียน หรือขาดการนมัสการในโบสถ์ โดยมิได้แจ้งสาเหตุให้ผู้ใดรู้ สมควรที่จะได้รับการเยี่ยมเยียนเป็นส่วนตัว แม้แต่ผู้ที่มีข้อแก้ตัว หรืออ้างเหตุผลดีพอ อย่างน้อยเราก็ควร โทรศัพท์ หรือเขียนจดหมายถามไถ่เยี่ยมเยียนบ้าง สำหรับผู้ที่เป็นักเรียนใหม่ หรือสมาชิกใหม่ของคริสตจักร ที่บ้านเรือนอยู่ในละแวกที่ใกล้เคียง เราก็ควรไปเยี่ยมเยียนเขาถึงบ้านหนึ่งถ้าหากมีผู้ไปช่วยใช้ไม้สพายก็จะพานักเรียน หรือสมาชิกคริสตจักรไปเยี่ยมเขาพร้อมกับท่านด้วย แล้วแต่กรณี

ค. อย่าจำกัว่าจะเยี่ยมเยียนเฉพาะแต่ผู้ที่ขาดเรียน หรือไม่มาร่วมประชุมเท่านั้น แม้แต่นักเรียนที่มาเรียนประจำ และสมาชิกที่ไปโบสถ์อยู่เสมอ ก็อาจจะมีข้อสะดุดหรือมีปัญหาที่ไม่เข้าใจก็ได้ ที่เป็นเช่นนี้ก็เพราะครู หรือ เจ้าหน้าที่คริสตจักรไม่ค่อยติดตามเยี่ยมเยียน และให้คำอธิบายแก่เขาตนเอง

ง. นอกจากจะเยี่ยมเยียนนักเรียนโดยตรงแล้วควรเยี่ยมเยียนบิดามารดาของเขาด้วย โปรดอย่าได้ละเลยครอบครัวหนึ่งครอบครัวใดเป็นอันขาด การละเลยในการนำบิดามารดาของเด็กให้หันมาหาพระเจ้า อาจเป็นเหตุให้ครูต้องสูญเสียโอกาสนำเด็กนั้น มาหาพระคริสต์ได้

สถิติจากเหตุการณ์ที่ผ่านมาย่อมเป็นเครื่องพิสูจน์ให้เห็นว่า บิดามารดา หรือผู้ปกครองของเด็ก ซึ่งไม่มีความเชื่อในพระเจ้า มักปลุกฝังแนวความคิดของตนให้แก่บุตรหลาน โดยไม่คำนึงถึงคำสอนที่บุตรหลานของเขาได้ศึกษาจากโรงเรียนรวีวารศึกษา หรือโรงเรียนพระคริสตธรรมจะสอนว่าอย่างไร

3. ควรไปเยี่ยมเยียนที่ไหน

ก. การไปเยี่ยมเยียนที่บ้าน นับว่าดีที่สุดเพราะว่าทำให้สามารถรู้ถึงสภาพแวดล้อมเกี่ยวกับบุคคลที่เราไปเยี่ยม บางทีอาจทำให้เรามีโอกาสรู้จักกับคนอื่น ๆ ในครอบครัวของเขาอีกด้วย

ข. ถ้าหากว่าท่านไม่สามารถที่จะไปเยี่ยมเยียนถึงที่บ้านของเขา ท่านก็อาจเชื่อเชิญเขาให้ไปพูดคุยปรึกษาหารือกันที่บ้านของท่าน หรือ ณ ที่ทำงานแห่งใดแห่งหนึ่งของคริสตจักรก็ได้

ค. สถานที่บางแห่ง เช่น ชั้นเรียน สนามหญ้าที่เด็กเล่น และอื่น ๆ ในทำนองนี้ แม้ว่าจะเป็นที่สำหรับศึกษาชีวิตของเด็ก ๆ แต่ก็ไม่เหมาะที่จะเป็นที่เยี่ยมเยียนผู้ใด

4. ควรจะไปเยี่ยมเมื่อใด

ก. ในแต่ละสัปดาห์ ควรจะจัดวันหนึ่งไว้สำหรับไปเยี่ยมเยียนผู้อื่น ไม่ควรกระทำตัวเป็นคนเคร่งครัด ดึงเอาธุรกิจส่วนตัวเป็นเครื่องมัดตัวมากจนเกินไป จะต้องจัดเวลาไว้เพื่อพระเจ้าตามสมควร

ข. ก่อนจะไปเยี่ยมเยียนผู้ใด ควรตรึกตรองเสียก่อนว่าเขาจะว่างหรือสะดวกพอที่จะพบปะเราเมื่อใดทั้งนี้เราอาจโทรศัพท์ไปนัดหมายไว้ก่อนก็ได้

ค. อย่าไปในเวลาที่เขารับประทานอาหาร หรือเขากำลังจะไปทำธุระนอกบ้าน แต่ควรนัดหมายใหม่ ให้แน่นอน

5. การแต่งกาย

ก. ควรแต่งกายให้สะอาดเรียบร้อยเท่าที่จะทำได้เป็นการให้เกียรติผู้ที่เราไปเยี่ยมเยียน

ข. แต่งกายให้ถูกต้องตามขนบธรรมเนียมประเพณี หากแต่งกายจุ๋มจุ๋มหรือไม่สุภาพ ก็อาจจะเป็นอุปสรรค ไม่อาจเข้ากับครอบครัวนั้น ๆ ได้

6. การเตรียมตัวก่อนไปเยี่ยม

ก. ก่อนที่จะเตรียมแผนการที่จะไปเยี่ยมผู้อื่นควรอธิษฐานขอให้พระเจ้าทรงนำเสียก่อน

ข. ควรถามไปขอคำปรึกษาจากครูประจำชั้นของเด็ก เพื่อให้ทราบถึงชีวิตส่วนตัว และความ เป็นไปของครอบครัวของเด็กแต่ละคน พอเป็นแนวทางเสียก่อน

ค. เขียนโครงการตามลำดับว่า จะทำอะไรก่อนหลัง ในการไปเยี่ยมเขาแล้วต้องจำไว้ให้ดี

ง. อ่านรายงาน กิจกรรมของเด็ก เพื่อให้ได้แนวทางว่าจะพูดคุยกับเขาด้วยเรื่องอะไร

จ. ศึกษาหาความรู้จากภาคการศึกษาของผู้ใหญ่บ้างพอสมควร เพื่อว่าจะได้โน้มนำบิดามารดา หรือผู้ปกครองของเด็ก ให้เขาศึกษาในชั้นผู้ใหญ่

ฉ. สิ่งของ หรืออุปกรณ์ที่จะต้องนำติดตัวไปด้วย ควรมีพระคริสตธรรมกัมภีร์ ใบปลิว (ทั้งของ เด็กและผู้ใหญ่) หนังสือและวารสารต่าง ๆ เกี่ยวกับคริสตธรรม ตลอดจนลูกกวาดหรือขนมสำหรับเด็ก ๆ

7. การเยี่ยมเยียน

ก. จงอธิษฐานก่อนไปเยี่ยมทุกครั้ง เมื่อไปถึงบ้านเขาแล้ว ควรกดออก สั้นกระดิ่งหรือเคาะ ประตู (แล้วแต่กรณี) เสร็จแล้วจงรอดด้วยความอดทน จนกว่าเขาจะเปิดประตูต้อนรับ แล้วต้องแนะนำ ตนเองอย่างแจ่มชัด ยและขออนุญาตเข้าไปในบ้านของเขา

ข. จงพยายามสร้างบรรยากาศให้เหมาะสม ก่อนอื่นต้องทักทายกับบิดามารดา หรือผู้ปกครอง ของเด็กเป็นการกล่าวนำ ถ้าหากขณะนั้นเป็นเวลาที่เขากำลังฟังวิทยุหรือโทรทัศน์ก็ควรพูดให้เบาแต่ พอควร ซึ่งจะเป็นการบังคับให้เขาปิดวิทยุหรือโทรทัศน์ เพื่อการสนทนาอย่างจริงจังได้

ค. กล่าวคำแนะนำกับบิดาของเด็ก สักเล็กน้อยตามสมควร แล้วจึงวกเข้าสู่จุดหมายที่แท้จริง หากว่าท่านเพิ่งจะไปเยี่ยมครอบครัวนั้นเป็นครั้งแรก ก็จงพยายามทำตัวให้เป็นมิตรกับเขาให้มาก อย่า เพิ่มพูดคุยในปัญหาธรรมที่ลึกซึ้งเกินไป พยายามศึกษาชีวิตทั้งของเด็กและบิดามารดาของเขาให้ดี และ เชื้อเชิญเขาให้ร่วมในการประชุม และศึกษาพระคริสตธรรมก็ได้ แต่จงอย่าจงใจเชิงบังคับ

ง. พยายามแนะนำส่งเสริมให้เด็ก ไปเรียนวิวารศึกษาทุกวันอาทิตย์ (แม้ว่าบิดามารดาของเด็ก จะยังคงยึดเอื้อนไม่ยอมคล้อยตาม) เมื่อเอาชนะเด็กได้แล้วก็จะเป็น โอกาสให้เอาชนะจิตใจของบิดา มารดาของเขาได้

จ. เมื่อเห็นว่าพอเหมาะสมกับเวลาแล้วก็ควรลากลับ อย่าอยู่นานเกินไป จนเขาเกิดความรำคาญ ตลอดเวลาที่เยี่ยมเยียนเขา นั้น จงอย่าลืมเน้นถึงเรื่องการปฏิบัติภารกิจในการรับใช้พระเจ้าและกิจการ ของคริสตจักร จงหลีกเลี่ยงการวิพากษ์วิจารณ์กิจกรรมของคริสตจักร หรือพฤติกรรมของผู้นำใน คริสตจักรตลอดจนการนินทาว่าร้ายผู้อื่น

8. การกิจภายหลังการเยี่ยม

ก. ต้องแจ้งรายละเอียดต่าง ๆ ที่ได้กระทำลงไปให้แก่ผู้อำนวยการโรงเรียน เลขานุการ หรือที่ปรึกษาของคริสตจักร หรือศิษยาภิบาล

ข. พยายามติดต่อกับผู้ที่ท่านเคยเยี่ยมเขียนอยู่เสมอ

ค. แม้ว่าจะไม่เห็นผลในทันตา ก็อย่าควั่นท้อถอย

9. การติดต่อกับผู้ที่ขาดเรียน หรือจากการประชุม

ก. จงเพียรทน และรู้จักผ่อนปรนตามสมควร

ข. จงพยายามเยี่ยมเขียนเขาเสมอ ตราบเท่าที่ยังมีช่องทางที่จะนำเขา มาสู่พระคริสต์ได้อีก เมื่อเขามาเรียน หรือมาประชุมตามปกติแล้ว ควรเอาใจใส่เขาบ้าง จงจำไว้ว่า เราจะเป็นผู้ที่ได้รับความสำเร็จ และมีความสามารถในการเยี่ยมเขียนผู้อื่นได้ ก็โดยประสบการณ์จากการไปเยี่ยมเขาเท่านั้น จงอธิษฐานเพื่อนักเรียน และสมาชิกคริสตจักรของท่านทุกคน เป็นประจำอยู่เสมอ อย่าได้ขาด

การให้คำปรึกษา

การให้คำปรึกษาหารือ หมายถึงการสนทนาระหว่างบุคคลสองฝ่าย เพื่อหาช่องทางในอันที่จะไขปัญหาให้แก่อีกฝ่ายหนึ่ง สำหรับวิถีทางของคริสเตียน หมายถึงการร่วมกันหาทางแก้ไข โดยการที่พระเจ้าเป็นผู้นำเขาจะเริ่มด้วยการอธิษฐานเข้าเฝ้าพระองค์ อ่านพระคัมภีร์ แล้วจึงสนทนาถกเถียงกันถึงปัญหานั้น

1. เพื่อทำความเข้าใจในกลุ่มชนอันเป็นที่มาของปัญหานั้น เพื่อว่าจะได้ช่วยเหลือพวกเขาให้เข้าใจถึงสภาพที่แท้จริงของตัวเอง
2. เพื่อให้เป็นคริสเตียนมีความสำรวมและมีใจแน่วแน่
3. เพื่อให้มีความกระตือรือร้นที่จะรับใช้พระเจ้า
4. เพื่อให้เป็นที่รักใคร่ของคนทุกชั้น ไม่ว่าจะเป็ เด็กหรือผู้ใหญ่
5. เพื่อให้รู้จักอะลุ่มอล่วยต่อกัน
6. เพื่อให้รู้จักถ่อมตัว และมีความเป็นตัวของตัวเอง
7. เพื่อให้เป็นนักศึกษาค้นคว้า
8. เพื่อฝึกให้เป็นผู้มีความเพียรอดทน โดยไม่มีขอบเขตจำกัด
9. เพื่อให้เป็นที่เคารพนับถือของคนทั่วไป

ข้อควรระวังในการให้คำปรึกษา

1. อย่าฟังคาดคะเนถึงปัญหาก่อนที่จะเป็นฝ่ายเริ่มต้นเป็นอันขาด
 2. อย่ายกเอาเรื่องราวของตนเองขึ้นเป็นอุทาหรณ์เป็นอันขาด
 3. อย่าเป็นฝ่ายแก้ปัญหาก็ให้เขาทั้งหมด ปล่อยให้เขาแก้เองบ้าง เท่าที่ให้คำแนะนำแก่เขานั้น เป็นการดีแล้ว จงอธิษฐานเผื่อเขา และนำทางให้เขา
- การให้คำปรึกษาเป็นส่วนบุคคล
- ก่อนอื่นท่านต้องศึกษาถึงมูลฐานของปัญหาที่เขานำมาปรึกษาท่านเสียก่อน ต่อจากนั้น
- ตั้งใจฟังและพยายามตีปัญหาให้แตก
 - ใช้พระคริสตธรรมคัมภีร์เป็นเครื่องมือในการไขปัญหา ให้เขาอ่านข้อพระธรรมจากพระคริสตธรรมคัมภีร์โดยตรง
 - จงพูดจาด้วยน้ำเสียง และถ้อยคำอันละมุนละไม
 - จงระงับอารมณ์และกิริยาอาการอันไม่พอใจเมื่อได้รับคำบอกเล่าจากเขา

- หากคิดว่าเป็นเรื่องที่จะต้องพูดจากับเขาอีกก็จงบันทึกเรื่องย่อ ๆ ไว้
- จงให้คำมั่นแก่เขาว่า ท่านจะไม่แพร่กระจายพรายการสนทนากับเขาในครั้งนี้อย่างอื่น และอธิษฐานทูลขอให้พระเจ้าทรงช่วยให้ท่านปฏิบัติตามคำมั่นสัญญา
- เมื่อเสร็จสิ้นการสนทนากับเขาแล้ว การอธิษฐานเป็นการปิดรายการ
- จงก่อให้เกิดความมั่นใจแก่เขาว่า ท่านรักเขาและจะอธิษฐานเพื่อเขาด้วยความซื่อสัตย์ จงอธิษฐานให้เขาฟังถึงความรักของพระเจ้า และความยินดีของท่านในการที่จะกระทำตามพระประสงค์ของพระองค์

ปรัชญาสำหรับครูคริสเตียน

เกี่ยวกับนักเรียน

ครูจะต้องคอยให้คำแนะนำแก่นักเรียน ในการช่วยเขาบรรลุถึงจุดมุ่งหมายในชีวิตคริสเตียน ครูจะต้องรักนักเรียน มิใช่รักในสภาพที่เขาเป็นอยู่ในปัจจุบันนี้ หากแต่รักในสภาพที่ดีกว่า ซึ่งเขาจักเป็นไปในอนาคต นั่นคือ การเป็นผู้เชื่อ ที่บังเกิดใหม่ และการเป็นคริสเตียนชั้นผู้นำ ครูไม่เพียงแต่สอนนักเรียน ให้รู้จักคิดเท่านั้น หากยังต้อง แนะนำแนวทาง ให้เขาคิดในทางที่ถูกที่ควรอีกด้วย

ครูจะต้องปลูกฝังรากฐานที่ดีให้แก่ นักเรียน เพื่อว่าเขาจะได้สร้างสรรค์ปรัชญาชีวิต ให้เจริญรุ่งเรืองต่อไปในภายหน้า

เกี่ยวกับพระคริสตธรรมคัมภีร์

ตำราโดยตรงของครู ก็คือ พระคริสตธรรมคัมภีร์ อันเป็นพระวจนะที่เขียนขึ้น โดยการดลใจของพระเจ้า วิธีสอน ความมุ่งหมาย หลักสูตร ตลอดจนคำแนะนำต่าง ๆ ที่ครูจะพึงมีต่อนักเรียน ล้วนแต่มาจากพระคริสตธรรมคัมภีร์ทั้งสิ้น ฉะนั้นครูต้องพยายามศึกษาค้นคว้า ให้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้ เพื่อว่าจะได้เอาไปสั่งสอนแนะนำแก่นักเรียน

เกี่ยวกับพระวิญญาณบริสุทธิ์

ครูคริสเตียนทั้งหลาย ควรจะสำนึกอยู่เสมอว่าการที่ตนอบรมสั่งสอน ประสิทธิ์ประสาทความรู้ ความเข้าใจ แก่นักเรียนนั้น มิใช่เป็นเพราะตนเป็นคนมีความสามารถ หากแต่ได้ความสามารถนั้นมาจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ ในฐานะที่พระองค์ทรงเป็นพระผู้ชี้นำในชีวิตของครู “...เราได้กล่าวด้วยถ้อยคำ ซึ่งมิใช่ปัญญาของมนุษย์สอนไว้ แต่ด้วยถ้อยคำ ซึ่งพระวิญญาณทรงสั่งสอน” 1 โครินธ์ 2:13

เกี่ยวกับพระเจ้า

ครูควรจะถวายเกียรติแก่พระเจ้า ทั้งโดยทางกาย วาจา และใจ อนึ่ง คำสอนของครูก็ควรจะเกี่ยวกับเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างพระเจ้ากับมนุษย์ ครูจะต้องทำงานร่วมกับพระเจ้า ในการหล่อเลี้ยงชีวิตฝ่ายจิตวิญญาณของนักเรียนของตน

เกี่ยวกับพระเยซูคริสต์

พระเยซูคริสต์ทรงเป็นบรมครูที่เป็นแบบอย่างอันดีเลิศของเรา คำสั่งสอนของพระองค์ ควรจะเป็นแบบอย่างครูทุกคน

เกี่ยวกับความผิดบาป

ครูจะต้องรู้ถึงความสยดสยองของความผิดบาปตลอดจนผลของมัน นอกจากนั้นยังจะต้องรู้ถึงวิธีที่จะต่อสู้กับมันด้วย ครูจะต้องเข้าใจ ถึงมูลเหตุที่ทำให้นักเรียนกระทำความผิดบาป และรู้จักกลุ่มอะล่วย ต่อการแก้ไขปัญหานี้ให้แก่เขาด้วย ทั้งนี้ โดยพึ่งในการอธิษฐานและการนำของพระวิญญาณบริสุทธิ์

เกี่ยวกับความรอด

การสอนต้องมีจุดมุ่งหมายแบบคริสเตียนอย่างแท้จริง มิฉะนั้น จะอ้างว่า เป็นการสอนของคริสเตียนไม่ได้ ครูจะต้องเป็นผู้ที่ได้รับความรอด และรู้ถึงฤทธิ์อำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในชีวิตของตน นอกจากนั้นยังจะต้องรู้ถึงวิธีที่นำจิตวิญญาณของผู้อื่น ให้มาหาพระคริสต์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ครูคริสเตียนจะต้องรู้ถึงความหมายที่แท้จริงของความรอด และต้องรู้ว่าการที่พระเจ้าประทานความรอดให้แก่เรานั้น พระองค์ทรงต้องเสียสละมากมาย

เกี่ยวกับคริสตจักร

ครูต้องมีความรู้จัก มักคุ้นสนิทสนมกับคริสตจักร และส่งเสริมกิจการของคริสตจักร ในการที่จะสร้างสรรค์ความประทับใจ อันยั่งยืนนานให้แก่นักเรียน

เกี่ยวกับหัวข้อหรือเรื่องที่สอน

ครูควรจะสอนเรื่องราว ที่จะทำให้นักเรียนสามารถนำไปใช้ ในชีวิตประจำวันของเขาได้

คำเตือนสำหรับผู้สอนเด็ก

1. จงใช้ถ้อยคำง่าย ๆ พอที่เด็กจะฟังเข้าใจได้
2. จงสอนหลักอันเป็นข้อที่เน้นให้ปฏิบัติ มากกว่าที่จะสอนหลักอันเป็นข้อห้าม (เพราะเด็กย่อมมีความซุกซนเป็นปกตินิสัย ยิ่งห้ามเท่าใด เขาก็จะยิ่งอยากฝ่าฝืนเท่านั้น)
3. เมื่อต้องการความช่วยเหลือจากเด็ก ๆ จงใช้คำพูดเชิงขอร้องเขา อย่าได้ใช้คำพูดที่แสดงถึงอำนาจของท่าน โดยการออกคำสั่งเป็นอันขาด
4. ไม่ควรขึ้นเสียงกับเด็ก เว้นแต่จะถึงคราวจะเป็น
5. ต้องเป็นผู้มีจิตใจหนักแน่น
6. ต้องทำตามคำมั่นสัญญา ที่ให้ไว้กับเด็กอย่างเคร่งครัด
7. จงสอนให้เขามีความสนใจในการเรียนเป็นกิจวัตร
8. ต้องมีความซื่อสัตย์
9. จงเว้นการสอนบทเรียนที่ยาวเกินควร
10. เริ่มต้นสอนบทเรียน ด้วยการยกเอาเรื่องที่เป็นจุดเด่นขึ้นกล่าวนำ เพื่อดึงดูดความสนใจของเด็ก ๆ

รับใช้พระเจ้าโดยการถวาย

1. สารพัดสิ่งที่เป็นอยู่นี้ เป็นของผู้ใด

สิ่งสารพัดที่เป็นอยู่นี้ ล้วนแต่เป็นของพระเจ้าทั้งสิ้น

“...ท่านทั้งหลายมิใช่เจ้าของกาย... ด้วยว่าได้ทรงไถ่ท่านทั้งหลายไว้แล้วตามราคา เหตุฉะนั้น ท่านทั้งหลายจงถวายพระเกียรติยศแก่พระเจ้าด้วยร่างกายด้วยท่าน” 1 โครินธ์ 6:19,20

พระเจ้าตรัสว่า “...สัตว์ป่าทุกตัวเป็นของเราทั้งฝูงวัวควายที่อยู่บนภูเขา หลายพันธุ์ก็เป็นของ เรานกที่ภูเขาทุกตัว... โลกกับสิ่งของอันอุดมสมบูรณ์ในโลกเป็นของเรา” สดุดี 50:10-12

2. เราควรจะแสวงหาทรัพย์สมบัติอย่างไร

เราควรแสวงหาทรัพย์สมบัติ ในทางที่จะเป็นการถวายพระเกียรติแก่พระเจ้า ด้วยตระหนักดีว่า สิ่งของทั้งหมดที่เราหาได้นั้น แท้จริงเป็นของประทานจากพระองค์

“...ท่านทั้งหลายจะกินจะดื่มก็ดี หรือจะทำประการใดก็ดี จงกระทำทุกสิ่งเป็นที่ถวายเกียรติยศ แก่พระเจ้า” 1 โครินธ์ 10:31

“พระเจ้าของข้าพเจ้า จะประทานสิ่งสารพัดตามที่พวกท่านต้องการนั้นจากทรัพย์อันรุ่งเรืองของ พระองค์ในพระเยซูคริสต์” ฟิลิปปี 4:19

3. เราจะถวายแก่พระเจ้าอย่างไร

เราควรถวายชีวิตของเราแก่พระองค์เป็นอันดับแรกเช่นเดียวกับพระเยซูคริสต์ได้ประทาน พระชนม์ชีพของพระองค์เองเพื่อเรา ต่อจากนั้นจึงเป็นการถวายทรัพย์สมบัติ ตอบสนองแก่พระองค์ เหมือนกับที่พระองค์ทรงโปรดประทานความอุดมสมบูรณ์ และความเจริญรุ่งเรืองให้เรา แม้แต่คน ยากจนก็อาจถวายส่วนที่เป็นของพระองค์ทั้งหมด ได้เช่นเดียวกัน

“...ข้อสำคัญที่สุด ได้ถวายตัวเราเองแก่องค์พระผู้เป็นเจ้า แล้วได้มอบตัวให้แก่เรา ตามพระทัย พระเจ้า” 2 โครินธ์ 8:5

“ทุกคนจงให้ตามซึ่งได้คิดหมายไว้ในใจ มิใช่ด้วยนឹกลีลา มิใช่ขึ้นใจให้ เพราะพระเจ้าทรง รักคนนั้น ที่ให้ด้วยใจยินดี” 2 โครินธ์ 9:7

“ทุกวันอาทิตย์ให้พวกท่านทุกคน เก็บเงินผลประโยชน์ที่ได้ไว้บ้าง เพื่อจะไม่ต้องเก็บเรียไรเมื่อ ข้าพเจ้ามา” 1 โครินธ์ 16:2

“เมื่อคราวเขาได้รับความทุกข์ลำบากเป็นอันมากความยินดีอันอุดมของเขาพร้อมด้วยความยากจน
แสนเข็ญของเขา ก็ล้นปรากฏออกเป็นใจศรัทธาอย่างยิ่ง 2 โครินธ์ 8:2

4. การที่เราถวายต่อพระเจ้าเช่นนี้เราจะได้รับพระพรอะไรจากพระองค์หรือเปล่า

พระเจ้าจะทรงประทานบำเหน็จรางวัล ให้เราเกินกว่าที่เราถวายแก่พระองค์เสียอีก

“จงแจกปันให้เขา และเขาจะแจกปันให้แก่ท่านด้วย เขาจะตวงด้วยทะนานถ้วยขันแน่นพูน
ล้น ใส่ในตักของท่าน เพราะว่าท่านจะตวงให้เขาด้วยทะนานอันใด เขาจะตวงให้ท่านด้วยทะนานอัน
นั้น” ลูคา 6:38

คุณสมบัติของผู้นำ

1. มีความยินดีในการช่วยทำงานของคริสตจักร แม้ว่าจะเป็นงานที่เล็กน้อย และถือว่า "ไม่มี ความสำคัญก็ตาม"
2. มีความเต็มใจที่จะแสวงหาความรู้ เพื่อนำมาเป็นประโยชน์แก่คริสตจักร ไม่ว่าจะต้อง สิ้นเปลืองหรือเสียค่ามากเท่าใดก็ตาม
3. จะต้องไม่เป็นผู้ที่เห็นแก่ตัว
4. จะต้องมีความมั่นใจในตนเอง และตระหนักอยู่เสมอว่า ความขยันหมั่นเพียรในการทำงาน และ การรู้จักการปรับปรุงตนเองอยู่เสมอ จะเป็นทางนำไปสู่ความสำเร็จ
5. จะต้องเป็นผู้ที่มองเหตุการณ์ไกล และมีทรรศนะกว้างขวาง
6. ต้องมีความเข้าใจถึงสภาพความเป็นอยู่ และจิตใจของหมู่ชนที่ตนเกี่ยวข้องด้วย และรู้ถึงวิธีที่ เข้าถึงจิตใจของหมู่ชนเหล่านั้น ตามแต่กรณี
7. ต้องรู้ถึงวิธีจัดตั้ง โครงการต่าง ๆ เพื่อพัฒนาคริสตจักรให้เจริญก้าวหน้า

เพื่อยังผลประโยชน์อันมหาศาลให้กับบรรดาผู้นำคริสตจักร ครูสอนพระคัมภีร์ ผู้ปกครองและสมาชิกในคริสตจักรทุกท่าน

“บทบาทผู้นำคริสตจักร” เป็นหนังสือที่แนะนำแบบรวบรัดและย่อให้สั้น เพื่อสะดวกในการอ่าน ประหยัดเงิน ประหยัดเวลา แต่ให้ผลคุ้มค่า

ผู้เขียนได้พูดถึงวิธีการเขียนเขียนติดตามผล การให้คำปรึกษาแก่ผู้ที่กำลังประสบกับปัญหาชีวิต ปรัชญาของคริสเตียน ตลอดจนบ่งบอกถึงคุณลักษณะผู้นำที่ดีในสายพระเนตรของพระเจ้า

บทบาทผู้นำคริสตจักร